

Голова Луганської обласної державної адміністрації Володимир ПРИСТЮК: «Головні інструменти розвитку регіону – це модернізація, інвестиції, інновації»

Луганщина – край шахтарів та металургів, регіон із розвинутою видобувною, виробничою та торговельною інфраструктурою.

Проте мало хто сьогодні пам'ятає, що саме тут знайшли свою долю й стали патріотами краю славетний хімік академік Дмитро Менделєєв, знаменитий воєначальник Михайло Кутузов, засновник руху з досягнення високої продуктивності праці шахтар Олексій Стаханов, космонавти Володимир Ляхов і Георгій Шонін, герої-молодогвардійці Олег Кошовий, Любов Шевцова, Уляна Громова, олімпійські чемпіони Сергій Бубка, Ольга та Віктор Бризгіни, Ігор Коробчинський, Анатолій Чуканов та інші.

Про славетне минуле та економічні досягнення краю в інтерв'ю нашому кореспонденту розповідає голова Луганської обласної державної адміністрації Володимир ПРИСТЮК:

– Володимире Миколайовичу, сьогодні область посідає третє місце в Україні за промисловим потенціалом та обсягом реалізованої продукції. Що цьому сприяє?

– Головні інструменти розвитку регіону – це модернізація, інвестиції, інновації. За підтримки нинішнього керівництва країни ми запустили механізм, який забезпечив якщо не прорив, то очевидне поліпшення стану справ у регіоні. Завдяки дотриманню балансу державних і регіональних інтересів, взаємодії всіх галузей влади, її орієнтації не на суто адміністрування, а на ефективне господарювання й соціальне партнерство, думаю, нам удалося досягти певних позитивних успіхів у реалізації цільових програм.

Нині промисловість нашої області – це багатогалузевий комплекс, у якому лідирує переробна галузь. Частка продукції, випущена її підприємствами з виробництва коксу та продуктів нафтопереробки, машинобудування, хімічної, нафтохімічної, харчової, целюлозно-паперової, легкої та промисловості будівельних матеріалів, у загальному обсязі становить 71,6 відсотка.

До речі, в загальнодержавному рейтингу 100 найбільших промислових підприємств ПАТ «Алчевський металургійний комбінат», ПАТ «Алчевськкокс», ГП «Ровенькиантрацит», ПАТ «ЛИНИК» – найбільший за вста-

новленою потужністю устаткування НПЗ України, Стахановський завод феросплавів.

Важливу роль у господарському комплексі Луганської області відіграє і сільське господарство. В загальноукраїнському ВВП продукція сільського господарства становить 2,9 відсотка. В галузі рослинництва в господарствах усіх категорій посівна площа становить 963,7 тисячі гектарів!

– А як змінюється в області інвестиційне середовище, які проблеми маєте?

– Наш регіон розвивається в усіх напрямках, тому стає дедалі привабливішим для інвесторів. Реалізуємо низку програмних заходів, спрямованих на створення сприятливого підприємницького та інвестиційного клімату, розвиток відповідної інфраструктури, а також забезпечення правової стабільності, правових гарантій уже здійснених і запланованих інвестицій. Тому не випадково на Луганщині торік було виділено субвенції і державних капітальних інвестицій на суму 763 мільйони гривень.

А рекордсменами торік за обсягом інвестицій стали хімічна та нафтохімічна промисловість, будівництво, металургійне виробництво й виробництво готових металевих виробів, торгівля автомобілями та мотоциклами. Серед міст області провідні місця за обсягом інвестицій посідають: Лисичанськ – 32,3 відсотка, Северодонецьк – 26,9 відсотка, Алчевськ та Луганськ – 17,5 відсотка...

Мене особисто непокоїть те, що чимало наших керівників підприємств не вміють і не знають, як правильно поводитися з міжнародними бізнес-структурами, слабо розуміють економічну культуру, маркетингову діяльність. І найголовніше – підприємства не завжди мають підтримку з боку органів місцевої влади. Тому своїм завданням вважаю сприяння створенню таких умов, щоб бізнес і влада стали одне для одного справжніми партнерами.

До речі, протягом минулого року ми презентували потенціал області на міжнародних виставках і форумах у США, Німеччині, Польщі, Бельгії, Австрії та, звичайно, у Росії. І це не просто поїздки, а обмін досвідом, ділові зустрічі насамперед із бізнес-колами. Робота ця складна, копійка, забирає багато часу, але я впевнений, це один із головних шляхів майбутнього економічного потенціалу нашого регіону.

– Володимире Миколайовичу, у квітні під вашим керівництвом відбулося третє засідання Ради Євро регіону «Донбас», на якому затвердили Стратегію розвитку цього трансприкордонного об'єднання до 2020 року. Розкажіть про це міждержавне регіональне об'єднання та цю подію.

– Наша область розвиває свій економічний потенціал у тісному зв'язку з багатьма регіонами країн СНД і далекого за-

Розізка
журналу **Віче**

Володимир ПРИСТЮК народився 2 травня 1960 року в місті Антрациті Луганської області. 1984 року закінчив Комунарський гірничо-металургійний інститут за спеціальністю «Промислове й цивільне будівництво». З 2001 до 2002 року – секретар Луганської міської ради. 2002–2005 рр. – заступник голови Луганської обласної державної адміністрації. 2005–2006 рр. – Президент Асоціації підприємств малого й середнього бізнесу «Новий час». З квітня 2006 року по січень 2009 року – заступник голови Луганської обласної ради. Січень 2010 року–березень 2010 року – перший заступник голови Луганської обласної ради. Березень 2010 року–січень 2010 року – голова Луганської обласної ради. З листопада 2010 року – голова Луганської обласної державної адміністрації. Член Партії регіонів України. Має вчене звання кандидат економічних наук зі спеціальності «Економіка, організація і управління підприємствами». Нагороди, почесні звання: орден «За заслуги» III ступеня; медаль «За заслуги перед Луганщиною». Одружений, має двох синів.

рубіжжя. Підтримуємо торговельно-економічні та гуманітарні відносини з понад 60 країнами світу. Нині Луганська область уклала угоди про міжрегіональне співробітництво з прикордонними областями Російської Федерації: Белгородською, Воронежською, Ростовською. Аналогічні угоди підписані зі Ставропольським краєм та Московією, з Квемо-Картлійським краєм Грузії, Мінським обласним виконавчим комітетом Республіки Білорусь, Хасківською областю Республіки Болгарія, Люблінським воєводством Республіки Польща, урядом Китайської Народної Республіки, урядом Ханти-Мансійського автономного округу (Югра, Російська Федерація).

Безпосередньо ж Єврорегіон «Донбас» за рішенням керівництв Луганської та Ростовської областей був утворений 29 жовтня 2010 року. Мета – об'єднання ресурсів і зусиль прикордонних територій України та Російської Федерації, розв'язання на регіональному рівні загальних проблем соціально-економічного, екологічного, інфраструктурного характеру та реалізації спільних проєктів.

За обсягами й темпами зростання експорту Луганщина посідає перше місце в Україні. За кордон продано товарів на суму близько 6,5 мільярда гривень, 60 відсотків експортується в Російську Федерацію. Тому робота в рамках Єврорегіону «Донбас» залишається одним із пріоритетів для обласної влади Луганщини.

Вважаю, що на третьому засіданні Ради Єврорегіону «Донбас» у квітні ми добре попрацювали, адже прийнята нами Стратегія розвитку вже цього року стане основою регіональних цільових програм розвитку наших територій. Крім того, члени засідання обговорили участь транс прикордонного об'єднання в діяльності Асоціації європейських прикордонних регіонів. А загалом пріоритетом роботи «Донбасу» має стати міжобласна кооперація в рамках Єврорегіону. Така співпраця вже має значний економічний ефект. І сьогодні наше завдання – не зменшувати темпів, рухатися далі, розвивати економіку не лише своїх областей, а й наших країн.

– Луганщина вважається однією з поліетнічних областей України...

– Так. У нас мешкають представники 123 національностей. Крім двох головних етнічних спільнот – українців та росіян, на території нашого регіону мешкають білоруси, узбеки, євреї, болгари, грузини, вірмени, німці, татари, поляки та представники інших національностей. В області яскраво виражений і прогресує процес створення етнічними меншинами національно-культурних, національно-просвітницьких, національно-благодійних громад. З 2002 року діє Асамблея народів Луганщини, яка об'єднує 20 національних громад. З-поміж них найчисленнішими є німецька, єврейська, вірменська, грузинська, польська.

Сьогодні влада робить усе можливе, щоб створити в області комфортні умови для проживання всіх націй та народностей.

Розмову вів Євген ТИЩУК.
Фото автора.

Цифри

Протягом 2011 року Луганська область утримувала четверте місце серед регіонів, що формують експортну політику держави. Позитивним показником для економіки області є щорічне зростання обсягів зовнішньоторговельного обороту та поступове зменшення частки імпорту в його структурі. Як результат:

- зовнішньоторговельний оборот товарів у 2011 році зріс до 12206,4 млн. дол. США (у 1,8 разу), обсяг експорту – до 6505,0 млн. дол. (у 2 рази), імпорту – до 5701,4 млн. дол. (у 1,6 разу);
- позитивне сальдо зовнішньої торгівлі товарами становило 1098,8 млн. дол. (у 2010 р. сальдо від'ємне – 869,0 млн. дол.);
- до країн СНД було експортовано 66,2% усіх товарів, до країн ЄС – 15,9% (у 2010 р. – відповідно 71,2% і 16,3%);
- із країн СНД імпортовано 86,8% усіх товарів, із країн ЄС – 4,9% (у 2010 р. – 89,4% і 5,4%);
- Основу товарної структури зовнішньої торгівлі області, як і раніше, становлять недорогочінні метали та вироби з них, мінеральні продукти, продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості, транспортні засоби та шляхове обладнання, полімерні матеріали, пластмаси та каучук, механічне та електричне обладнання.

Історія

Перші пам'ятки належать до палеолітового часу. В епоху міді-бронзи тут мешкали шоттарські та землеробські племена, які залишили після себе численні курганні могильники й поселення. Пізніше тут мешкали кіммерійці, скіфи та сармати...

Мало хто знає, що після татаро-монгольської навали довгий час саме нашу територію називали «Диким полем». Її інтенсивне заселення почалося в XVII сторіччі після закінчення визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького. Запорізькі козаки створювали свої зимівники, будували села і слободи селяни з лівобережної та правобережної України, із центральних губерній Росії.

У першій чверті XVIII сторіччя почалися роботи з дослідження в краї покладів кам'яного вугілля, перші промислові розробки якого було розпочато 1790 року в районі Лисичачого Байраку (Лисичанськ) для потреб Чорноморського флоту. 1796 року починається будівництво Луганського ливарного заводу, робітниче селище якого згодом переросло в сучасне місто Луганськ. У жовтні 1800 року завод дав перший чавун. Для виплавки металу вперше в Росії було застосовано кокс, випалений у Лисичанську. Відтоді Луганщина інтенсивно розвивалась як вугільно-металургійний комплекс.

А протягом останніх 100 років завдяки енергійному розвитку України загалом Луганщина перетворилася на регіон із розвиненими видобувними, виробничими та торговельними інфраструктурами. Нині в регіоні зосереджено 3,2 відсотка основних фондів України і 5,1 відсотка трудових ресурсів. А в структурі економіки головне місце посідають: видобуток вугілля – 25,5 відсотка, металургія – 24,4 відсотка, хімічна й нафтохімічна промисловість – 10,3 відсотка.

